

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/21/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201869
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201869.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne : Prešovská univerzita v Prešove, Ul. 17. novembra 15, 080 01 Prešov, IČO: 17 070 775, zastúpený: JUDr. Andrej Struhár, advokát, Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Ružová 10, 821 09 Bratislava 24, IČO: 31 797 903, o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 2223-7000/20 15-OK/5 zo dňa 15. júla 2015, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 274/2015-72 zo 6. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 2223-7000/20 15-OK/5 zo dňa 15. júla 2015. Zároveň krajský súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP.

2. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalovaný v prejednávanej veci vykonal v rámci dohľadu nad procesom verejného obstarávania u žalobkyne kontrolu postupu zadávania zákazky - užšej súťaže na predmet zákazky „Otvorenie vzdelávacieho priestoru PU vytvorením cudzojazyčnej ponuky študijných programov v e-learningu“ vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 1/2010 dňa 05.01.2010 pod zn. 00010-MUT. Nakoľko kontrolou zistil porušenia zákona, o výsledku kontroly spracoval protokol, ku ktorému umožnil žalobkyňi sa písomne vyjadriť a ktorý s jej zástupcami aj ústne prerokoval.

3. Krajský súd uviedol, že napadnutý protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o verejnom obstarávaní“ alebo „ZVO“) je predovšetkým zhrnutím kontrolných zistení, ktoré viedli žalovaného k záveru o porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, pričom pre žalobkyňu z neho bezprostredne nevyplývajú žiadne konkrétne práva a povinnosti. Protokol nie je rozhodnutím orgánu verejnej moci (individuálnym správny aktom), ktorý by zakladal, menil alebo rušil práva a povinnosti žalobkyne alebo sa ich priamo dotýkal. Protokol ako záznam o výsledkoch vykonanej kontroly slúži predovšetkým ako podklad pre ďalší administratívny postup žalovaného. Protokol môže byť tiež použitý ako dôkaz o porušení ZVO zo strany žalobkyne v postupe zadávania predmetnej zákazky aj pre potreby prípadného konania o vrátenie poskytnutého finančného príspevku alebo jeho časti podľa zákona č. 528/2008 Z.z.

4. V súlade s právnym názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/26/2012 krajský súd dospel k názoru, že protokol o výsledku dodržiavania ZVO ani vyjadrenia žalovaného k námietkam žalobkyne voči protokolu nemajú povahu rozhodnutí o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobkyne. Ak by došlo na základe protokolu o kontrole k vydaniu rozhodnutia žalovaného o uložení pokuty pre zistené porušenie ZVO, prípadne k rozhodnutiu orgánov správy finančnej kontroly o povinnosti vrátiť finančné prostriedky poskytnuté na účely financovania zákazky, takéto rozhodnutia sa môžu nepriaznivo prejavovať v právnej sfére žalobkyne a možno ich na základe žaloby podrobiť súdnemu preskúmaniu v správnom súdnictve.

5. Krajský súd dodal, že súdna prax v minulosti pripustila i súdne preskúmanie protokolu Úradu pre verejné obstarávanie o kontrole dodržiavania ZVO (rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 5Sžf/26/2012), avšak za situácie, keď úrad uložil kontrolovanému v záveroch protokolu povinnosť uviesť zistené nedostatky do súladu so zákonom (priamo zasiahol do právnej sféry kontrolovaného) a kontrolovaný nemal k dispozícii žiaden iný prostriedok ochrany svojich práv v rámci správneho súdnictva, pretože úrad nevyvodil voči kontrolovanému deliktuálnu zodpovednosť za zistené porušenia zákona a poskytovateľ finančného príspevku bez ďalšieho odmietol akceptovať výsledky verejného obstarávania a bez rozhodnutia podľa zákona č. 528/2008 Z. z. odstúpil od zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku.

6. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu účastníkovi konania súd náhradu trov konania nepriznal.

II. Kasačná sťažnosť

7. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v postavení sťažovateľky v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie z dôvodu, že ním došlo k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), z dôvodu, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP) a z dôvodu, že podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP).

8. Sťažovateľka v podanej kasačnej sťažnosti uviedla, že záver krajského súdu a ním vydané uznesenie je v rozpore so zákonom a s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Nezákonnosť odmietnutia žaloby podľa sťažovateľky spočíva v tom, že bola nesprávne posúdená povaha protokolu v tom zmysle, či je preskúmateľný v správnom súdnictve ako určitý druh rozhodnutia.

9. Sťažovateľka ďalej uviedla, že podľa protokolu a svojho stanoviska zo dňa 3. septembra 2015 k námietkam žalobkyne ohľadne kontrolných zistení, žalovaný rozhodol aj o námietkach žalobkyne proti kontrolným zisteniam a žalobkyňu uložil konkrétne povinnosti podľa § 13 ods. 6 zákona o kontrole v štátnej správe. Protokol má teda jednoznačne autoritatívny vzťah k jeho adresátovi (žalobkyňi), sťažovateľka vystupuje v postavení subjektu vykonávajúceho verejnú moc, ide preto o rozhodnutie ako

je definované súdnou praxou.

10. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/31/2011, v ktorom kasačný súd považoval rovnaký postup toho istého žalovaného (ÚVO) a ním vydaný protokol o výsledku kontroly a zápisnicu o jeho prerokovaní za tzv. fiktívne rozhodnutia v rozsahu vyporiadania sa s námietkami kontrolovaného subjektu a v rozsahu uloženia mu povinností, sťažovateľka mala za to, že krajský súd nezákonne odmietol podanú žalobu, pretože nesprávne posúdil otázku preskúmateľnosti protokolu a rozhodol tak v rozpore s rozhodnutiami kasačného súdu.

11. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti taktiež uviedla, že v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého uznesenia nebol zachovaný postup rešpektujúci práva žalobkyne na súdnu ochranu a spravodlivé rozhodnutie, nakoľko jej správny súd nedoručil vyjadrenie žalovaného k žalobe a neumožnil jej vyjadriť sa k nemu.

12. Ďalej poukázala na skutočnosť, že závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Sžf/26/2012 neboli krajským súdom správne použité, nakoľko predpoklady, za ktorých je možné preskúmať protokol o vykonaní kontroly v zmysle zákona o štátnej správe sú splnené aj v tejto veci.

III. Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 14. marca 2017, v ktorom navrhol, aby ju kasačný súd ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP, nakoľko bol toho názoru, že krajský súd rozhodol správne, uznesenie riadne a podrobne odôvodnil, vysporiadal sa so všetkými podstatnými námietkami a vec správne právne posúdil.

14. Podľa názoru žalovaného v prípade protokolu ako takého ide len o opatrenie predbežnej povahy, ktoré samo o sebe nemôže predstavovať zásah do subjektívnych práv žalobkyne a je len z jedným z podkladov, na základe ktorých je žalovaný oprávnený iniciovať správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona o verejnom obstarávaní.

15. V tejto súvislosti žalovaný poukázal (za účelom analógie zákona a poukázania na zmysel kontrolnej činnosti) na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 238/06 zo 16. decembra 2008, týkajúci sa inštitútu daňovej kontroly, v zmysle ktorého tak ako protokol o daňovej kontrole ani protokol o výsledku dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní nie sú svojou povahou rozhodnutiami, ktorými sa ukladajú práva a vymožitelné povinnosti. Žalovaný dal do pozornosti aj uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5S/201/2014, sp.zn. 5S/284/2014, 5S/47/2015, 1S/104/2015 a 5S 135/2016, v zmysle ktorých kontrolu žalovaného nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva nepodliehajú. Podľa názoru žalovaného najnovšiu súdnu prax, ktorá konštatuje neprípustnosť súdneho prieskumu kontrolných výstupov žalovaného, možno označiť za ustálenú. Žalovaný taktiež uviedol, že žalobkyňa opomenula v žalobe uviesť aké konkrétne práva boli rozhodnutím, resp. postupom žalovaného porušené a to, že vo svetle judikatúry súdov SR nie je možné žalobkyni priznať aktívnu legitimáciu na podanie žaloby.

16. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti nevyjadřila.

IV. Právna úprava, právne názory kasačného súdu

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 <. SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľky (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

18. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že sťažovateľka sa žalobou

doručenou krajskému súdu dňa 9. novembra 2015 domáhala preskúmania zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 2223-7000/20 15-OK/5 zo dňa 15. júla 2015.

19. V prejednávanej veci bolo dňa 7. apríla 2015 sťažovateľke doručené oznámenie žalovaného o začatí výkonu kontroly použitého postupu zadávania zákazky - užšej súťaže na predmet zákazky „Otvorenie vzdelávacieho priestoru PU vytvorením cudzojazyčnej ponuky študijných programov v e-learningu“ vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 1/2010 dňa 5. januára 2010 pod zn. 00010-MUT. Sťažovateľka v lehote piatich pracovných dní doručila žalovanému požadované doklady. Dňa 27. apríla 2015 žalovaný žiadal sťažovateľku o predloženie požadovaných dokladov na adresu úradu do troch pracovných dní. Listom č. VR-7186/2015 zo dňa 4. mája 2015, doručeným žalovanému dňa 7. mája 2015, sťažovateľka podala vysvetlenie, že požadované doklady sú súčasťou predloženej dokumentácie. Dňa 23. júna 2015 požiadal žalovaný sťažovateľku o poskytnutie informácií potrebných k výkonu kontroly, týkajúcich sa výšky predpokladanej hodnoty zákazky vo vzťahu k tovarom a službám. Listom č. VR-7186-2/2015 zo dňa 30. júna 2015 boli žalovanému dňa 3. júla 2015 doručené požadované informácie.

20. Dňa 20. júla 2015 bol sťažovateľke doručený Protokol, voči ktorému podala v určenej lehote 10 pracovných dní „Vyjadrenie k protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 2223-7000/20 15- OK/5“ č. 027/2015/SEKV zo dňa 19. februára 2015. Vyjadrenie bolo žalovanému doručené dňa 20. februára 2015. Dňa 18. marca 2015 bolo sťažovateľke doručené zo strany žalovaného stanovisko k písomnému vyjadreniu ku kontrolným zisteniam, v ktorom tvrdenia sťažovateľky v plnom rozsahu zamietol a Protokol ponechal bez zmeny. Dňa 10. septembra 2015 bol Protokol prerokovaný medzi sťažovateľkou a žalovaným, o čom bola vyhotovená zápisnica č. 2223-7000/20 15-OK/10 s tým, že proces kontroly bol ukončený.

21. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 7 SSP správne súdy nepreskúmajú

- a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,
- b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,
- c) všeobecne záväzný právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,
- d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,
- e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo

poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

25. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutého protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní. Kľúčovou otázkou sa pre kasačný súd stalo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 2223-7000/20 15-OK/5 zo dňa 15. júla 2015, ktorý krajský súd zhodne so žalovaným považovali za nepreskúmateľný v správnom súdnictve. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi jeho rozsudku stotožnil.

26. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

27. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

28. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

29. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

30. Kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní (účinného ku dňu 31. decembra.2009) a zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe, keďže predmetom tejto veci je preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 2223-7000/20105-OK/5 zo dňa 15. júla 2015 pri zadávaní zákazky na predmet zákazky „Otvorenie vzdelávacieho priestoru PU vytvorením cudzojazyčnej ponuky študijných programov v e-learningu“, postupom užšia súťaž na dodanie tovaru, zverejnenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 1/2010 zo dňa 5. januára 2010 pod zn. 00010-MUT a v Úradnom vestníku EÚ 2010/S 2-001501 zo dňa 5. januára 2010.

31. Najvyšší súd sa v tomto smere stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že protokol o výsledku kontroly nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sám o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V tomto smere

odvolací súd poukazuje na opakované vyjadrenia žalovaného, že kontrolu postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy podľa § 146 ods. 7 zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom do 31. decembra 2009 v spojení so zákonom č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní.

32. Obsahom protokolu o výsledku kontroly sú výlučne zistené porušenia zákona o verejnom obstarávaní, uloženie povinnosti žalobcovi prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov podľa zákona o kontrole v štátnej správe a oprávnenie žalobcu vyjadriť sa ku kontrolným zisteniam. Výsledok kontroly nie je individuálny správny akt s vykonateľným výrokom, ktorého obsahom je rozhodnutie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach žalobcu. Protokol o výsledku kontroly je iba podkladom pre prípadné uloženie sankcie za spáchanie deliktu na úseku verejného obstarávania podľa zákona o verejnom obstarávaní.

33. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak na základe protokolu z vykonanej kontroly žalovaný začne v zmysle zákona o verejnom obstarávaní správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení pokuty za správny delikt, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom a ktoré bude aj materiálne vykonateľné.

34. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že napadnutý správny akt (protokol o výsledku kontroly) nespadá do právomoci súdov, resp. nie je preskúmateľný súdom.

35. Sťažovateľka v podanej kasačnej sťažnosti namietala nedoručenie vyjadrenia žalovaného ku kasačnej sťažnosti, ktoré uvádza vo svojom rozhodnutí krajský súd. Kasačný súd k uvedenej námietke uvádza, že vzhľadom na vecne správne rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí žaloby z dôvodu neprípustnosti, doručenie predmetného vyjadrenia by bolo nadbytočným, nakoľko krajský súd nerozhodoval v merite veci, ale odmietol žalobu z procesného dôvodu. Sťažovateľke preto nebolo odopreté jej procesné právo, keďže vôbec absentoval predmet preskúmania.

36. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde v dôsledku čoho krajský súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľky na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

37. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.